

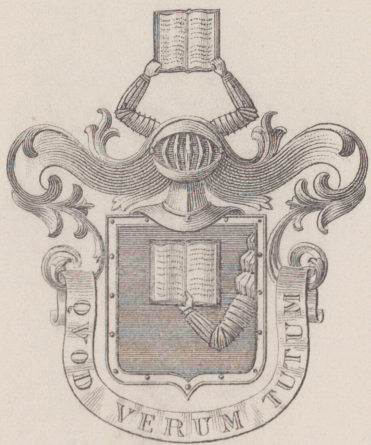
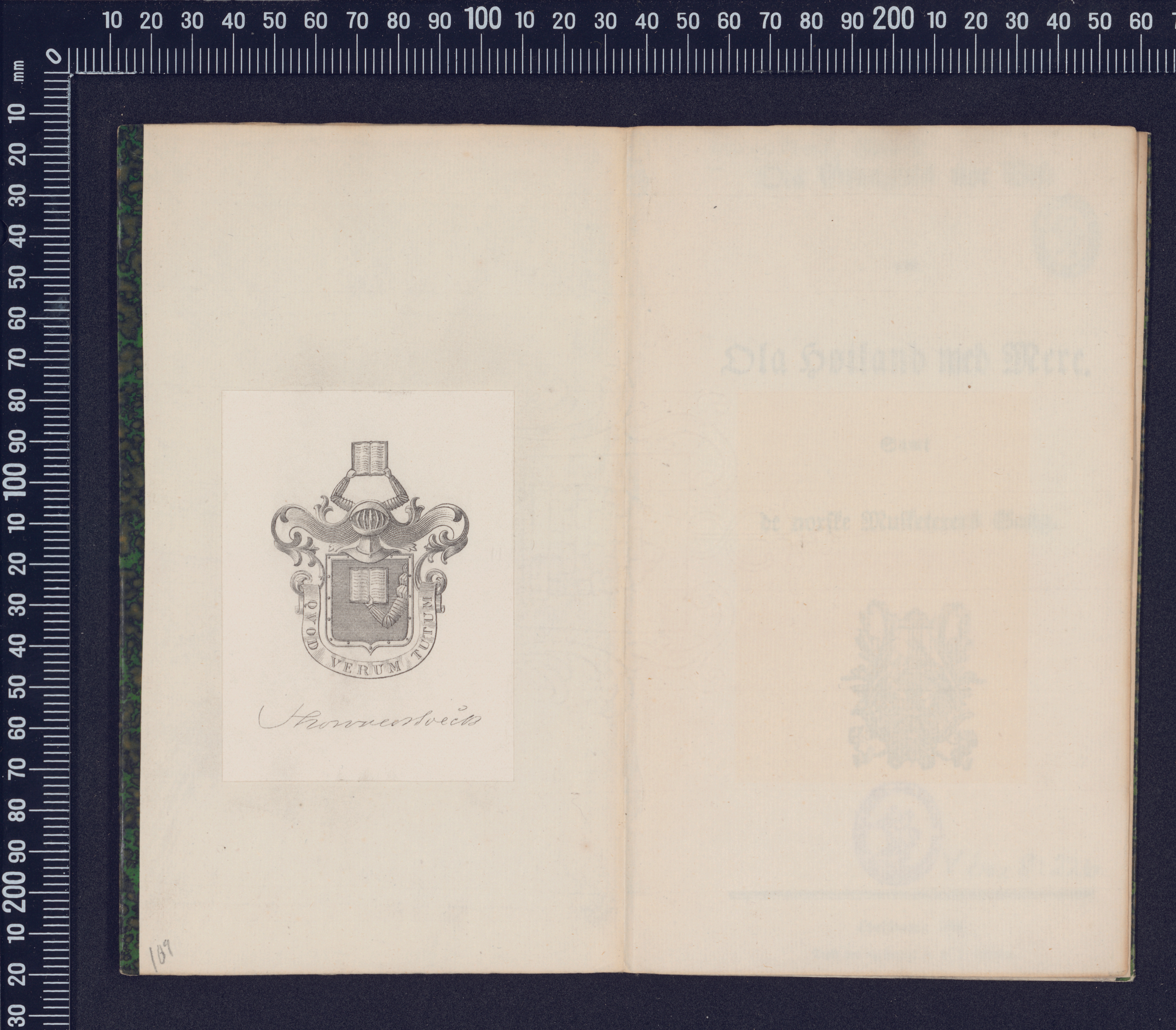

H. Wergeland,

Vise

om

Ola Høiland,

Hornersveits

169

Die Inseln von Norvege.

169

Die Inseln von Norvege.

Wergeland, Henrik
— Ola Graaguts nye Bise

om

Ola Høiland med Mere.

Samt

de norske Musketerers Sang.

V box 8:226

Christiania 1836.

Trykt hos og forlagt af H. L. Risum.

Ola Graaguts nye Bise om Ola Høiland m. M.

Mel. Løitnant Lunds Bise

1. Det var han Ola Høiland tog Ratten til sin Ven,
Erklære Norge Krigen og Norge ham igjen.
Det var en Krig forvist
Imellem Kæp og Bonde, imellem Magt og List.
2. Hvor har du dine Hunde, du gjæve Bondemand?
Hvor, Norge, er din Løve, saa barsk som Ildbrand?
Ve, svenske Gubber graae
I fremmed Mynt har ladet til Norges Spot den flaae!
3. De rysted vel de Gubber paa Haand, og skjald i Knæer;
Om Morasteen de stode som raadne Kaspetræer.
Som Uglereir i Top
Var Gubbernes Parykker, der klækked Daaden op.
4. De skjælved vel paa Fingre, men ei for Lovens Tand;
— Men lade nu den bære vor Skam fra Land til Land.
Lig gamle Huuskat, som
Ublaanes Nabolaget, den gaaer i Verden om.
5. Snart kommer den til Rusfen. Paa hans Kopeker da
Den Krotterne skal stramme det store Stabur fra,
Hvori som Julelagt
I bitre Laarelage det polske Folk er lagt.
6. Saa kommer den til Tyrken. Med ligemegen Grund,
Som under de Dretroner den staaer i Maanens Rund.
Af gammel Kjærlighed
Til Løven vi Tributten da meer ei harnes ved.
7. Naar Tyrkens Pjastre flinge, da tør en Nordmand lee,
Dg uden Blegnen Deyens Sjørøverfahne see.
Men for en Specie svensk
Han gysse maa og gustne som var han pestilensk.
8. Sid da de Specier havde i Bankens Kjælder lagt
Da Ola Høiland var der paa Nummer Attens Bagt!
Han skulde dem beholdt,
Saa fremt ei til at ta'e dem den Gøvtjuv var for stolt.

De norske Musketerer.

1.

Fremad, norske Musketerer! Mod Fienden! Hurra!
Derude hver bedst værner den Dal han kom ifra.

Fremad under Norges Løve!

Den har hvassse Kløer strakt
ud i vor Bajonetter.

Norge Mænd nu kan behøve,
Mænd med lynende Musfetter,

Mænd som Os paa Grændsevagt.

Chor: Vi norske Musfetterer,

Vi Vrespladsen har;

de Første til at møde
i aaben Mark og bløde

for Norriges Forsvar.

Hurra! Hurra, for vore Officerer!

Fremad! Fremad! er deres raske Svar.

2.

Kjære Norge, dine Sønner betale vil sit Brod.

Dg vore Modres Fred er vel værd selv vor Død?

Kjære Gubber graa derhjemme,

tænder Baunen ei endnu!

Fred i Norge er saalange

Vi kan holde os herfremme.

Dg de flygte ei de Dreng,

som har arvet Ederes Hu.

Chor: Vi norske Musfetterer ic.

3.

Hjemme kan de stille roligt. Der intet er paafærd.

Lad Plog og Rok og Kjerne kun gaa saa det har gjær!

Ude er jo Musfeteren?

Se det funklende Geled!

Det er Norges Friheds Gjerde.

Det er Kjernen jo af Hæren:

høie Folk med bredden Hærde,

Hjertet paa det rette Sted.

Chor: Vi norske Musfetterer ic.